

гасъ Дарій зеъ кожянъ ремъкъ, направилъ на него 60 вѣзеля и, като го подаде на Іонійцы тѣ, на кои то предадъ пазенъе то на моста, рекълъ тѣзи думы: „Щомъ тръгъж отъ тука противъ Скиоы тѣ, — вый развързвайте сѣкій день по единъ вѣзель. Ако азъ не са върнѫ до тогасъ, кога то вый развържите послѣднія вѣзели, тогасъ върнете са у дома си, въ свое то отечество. Но до тогасъ пазете моста.“

Скиоы тѣ избѣгвали сѣко сраженіе съ Персы тѣ, — се отстѣпвали на вѣтрѣ въ земя та си, като опустошавали сичка та страна предъ непріятеля, до като най подирь завели Персы тѣ въ една дива степь. Дарій проводилъ вѣстницы до царя на Скиоы тѣ и искалъ или да излѣзе съ него на бой, или да му проводи земя и вода за знакъ на покорность. Но Скиоы тѣ ни туй, ни друго то не направили. Тѣхній тѣ царь проводилъ на Дарія птиче, жаба, мышка и петь стрѣлы и не казалъ ни една дума. Дарій пріель тѣзи нѣща като знакове на покорность; но Переъ тѣ Габріасть обѣснилъ работа та по добрѣ, тоестъ: „Ако вый, Персы, не хвръкнете на вѣздуха като птицы, не са скрыйте въ земя та като мышки, не влѣзете въ блато то като жебы, то ще погинете отъ тѣзи стрѣлы!“

Скоро подирь туй са показала скиоеска та войска и Дарій са обѣрнѫль на бѣгъ. Шейсетъ дни са бѣхѫ вече минѣли и Іонійцы тѣ мысляхѫ, не є ли вече време да дигнѫтъ моста, като вече зехѫ да са показватъ скиоески всадници. Единъ отъ пазители тѣ на моста, аенинанинъ тѣ Милтіядъ рекълъ при този случай: „Сега, Гърцы, настанѫ време, кога то можете да са отървете отъ персидско то иго. Съборете моста и сила та на тиранна ще изчезне!“ Но другій единъ Гъркъ, Гистей отъ Милетъ са вѣспротивилъ на Милтіадова съвѣтъ, — той искалъ да си спечели милость та на Дарія. И тѣй мостъ тѣ останѫль и гоними тѣ Персы са спасели.

Дарій наградилъ вѣрность та на Гистея, като му подарилъ малко земя при рѣка та Струмонъ (Искръ).